

nævne, hvor stor Beskyttelsen er for de to Positioner, jeg her har nævnt, og specielt den, man beholder paa Raasukker. Naar man siger, at 1 Pd. Raasukker uden Tillæg af Told eller Afgift er 12 Øre værd, og man beholder en Beskyttelse af 0,4, saa vil det sige $3\frac{1}{3}$ pCt. af Værdien. Efter 4 Aars Forløb, naar Beskyttelsen gaar ned til 0,15 pr. Pund, vil det kun blive $1\frac{1}{4}$. Dertil kommer det, som kan indvindes paa Puddersukkeret — det er jo kun Raasukkeret, som gaar ind og bliver raffineret, og vi faa jo ingen Beskyttelse paa selve det raffinerede Sukker. Men forudsat, at man kun bruger raffineret Sukker her i Landet, vil altsaa en Mand, der har solgt for 100 Kr. Sukkerroer, faa 1 Kr. 25 Øre i Drikkepenge. Det betyder ikke saa grumme meget. Naar man dernæst vil henvisse de danske Sukkerfabrikker til, at de kunne lave deres Sukker i Form af Puddersukker og sælge det, fordi det giver den bedste Fortjeneste, har det kun nogen Betydning, for saa vidt Folk ville købe det; det er nu en Gang saaledes, at enhver Sælger maa rette sig efter, hvad Folk ville købe, og det er min Overbevisning, at Brugen af Puddersukker vil blive forholdsvis mindre, vil aftage forholdsvis, og at Brugen af raffineret Sukker vil tiltage. Det raffinerede Sukker har nemlig ogsaa i Husholdningen saa mange Fordele frem for det uraffinerede.

Det var disse Bemærkninger, jeg vilde gøre. Jeg vil dernæst udtale, som jeg sagde til at begynde med, at jeg havde ikke troet, at man vilde stille de danske Sukkerroedyrkere og De danske Sukkerfabrikker fuldt saa ugunstigt, idet nemlig de danske Sukkerroedyrkere, som sælge deres Produkter til De danske Sukkerfabrikker, og saa ere Medinteressenter i Aktieselskabets Fortjeneste, idet de nemlig faa udbetalt en Del af Prisen for deres Roer i Form af det saakaldte Overskud, d. v. s., i Form af Efterbetaling. Jeg vil her sige til ærede Kolleger, at hvis man gaar ud fra, at dette er en blot Ekstrafortjeneste for Roedyrkerne og ikke en almindelig Efterbetaling for deres Produkt, tager man virkelig fejl. Thi hvis Sukkerroedyrkerne stode frit i dette Øjeblik, og nogen vilde komme og kontrahere med Landmænd, der have prøvet at dyrke Sukkerroer, om at dyrke visse Tønder Land dermed til de Priser, som De danske Sukkerfabrikker byde nu, saa vilde vedkommende ikke faa tegnet en eneste Skæppe, end mindre en Tønde Land. Det er netop denne Efterbetaling til Sukkerroedyrkerne, som har gjort, at

mange for et Par Aar siden bandt sig til endnu i et langt Aaremaal at dyrke Sukkerroer. Naar man nu direkte beklipper den Beskyttelse, som Sukkerroedyrkerne have, og endvidere meget væsentlig nedsætter den Beskyttelse, de danske Sukkerfabrikker have, vil man jo komme til at ramme paa en dobbelt Maade. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) argumenterede ud fra det Synspunkt, at naar Forholdene vare saa daarlige, saa at man tabte 76 Kr. pr. Tønde Land ved at dyrke Sukkerroer i Stedet for Runklerroer, bragte man Folk til Bettelstaven, hvis man medvirkede til, at Sukkerroedyrkingen kunde fortsættes. Ja, hvis... hvis det er rigtigt, hvad der staar i det Andragende, det ærede Medlem sigter til, hvis dets Opgivende og Beregninger ere rigtige, og hvis Sukkerroedyrkerne stode frit i dette Øjeblik, saa de kunde dyrke Sukkerroer, hvis de vilde, og lade være, hvis de ikke vilde, saa var Sagen maaske en anden. Men Forholdet er jo det, at de fleste Sukkerroedyrkere, i alt Fald paa Lolland, Falster og Møen og ikke saa faa paa Fyen — ved Sukkerkogeriet i Odense —, ere bundne til i endnu et langt Aaremaal, 10, 11, 12 Aar at dyrke det Areal med Sukkerroer, hvormed de have kontraheret med De danske Sukkerfabrikker, og disse sidste spørge ikke, om det kan betale sig eller ej, de vedkommende skulle dyrke, uanset den Pris, der vanker for Roerne, d. v. s., naar den ikke gaar ned under 55 Øre —, og den har været nede ved 55 Øre, og vi vide, hvad det betyder; det betyder et enormt Tab for Dyrkerne.

Hvis Dyrkerne stode ganske frit, skulde jeg ikke have opløftet min Røst her i denne Aftenstund for at henstille til de ærede Medlemmer om at tage lidt lempeligt paa denne Sag af Hensyn til de bestaaende Forhold. Thi principielt ønsker jeg, at man kommer bort fra Beskyttelse, men man skal gøre det successive og ikke brat, saa at man ikke ruinerer nogen bestaaende Industri, men saaledes, at man, hvis det er muligt, lærer Industriens forskellige Grene at staa paa egne Ben og kun at stole paa sig selv, hvad vi allesammen ønske og tilstræbe. Jeg ønsker heller ikke, at vi skulle have Landbrugsbeskyttelse i al Almindelighed, men jeg synes ikke, at vi i dette Forhold skulle tage saa forfærdelig haardt fat ved at nedsætte Beskyttelsen lige straks i Øjeblikket saa betydelig, som der nu er Tale om. Vi ere jo ikke bange for at give Landbruget en Beskyttelse paa andre Felter. Vi have saaledes i Dag ved-